

Дона. Където се сире пред стълбата, нх...

Бона. Незнаеш защо ми е погръбвало гърба. Кога на сутринта да ми набързи гърба.

Дона. (Засмтно) Опримаченик е нашият баща. Знайте, Кандо ходи из къщи, сгледва ли какво незаконно и побутнаго - ще се сире да го остави в ръце...

Петрунч. Едно ценно качество.

Дона. Личи ми доволство гетти. Той бвше с нас ~~до~~ стълбата и по едно време като гввате какво се кове. Отвонат: мой видят, че редят се размагдох. И като гърба - Кандо Квонти.
почват да се сивдят вечери.

Дона. И сега се е какво замислил. И е забравил, че имаме такъв скъп гост... Бона, иди Кати, да видиш да остана тук!

Бона. (погледва доволство с сире си, че иска да д отсиром и скритом, като и върти глава - излизе)

Дона. Защо не седне!

Петрунч. Какво гудесна гледка се разкрива от тук.

Дона. Намаг бива е на гудесно мвено. Да не бвжте се настанили у Лони, бвжте ви отетнали мой салон.

Петр. Имате госта стай.

Дона. Другият апартамент е гадет на едно бедно семейство. Нх мт ще гойдат след десетине дни. Когато гойдат ще видите каква весела компания ще бвдем.

Петр. Нх, гудова веселуца, и само си воег е весел.

Дона. (пърмаченик) лачаде ме.

Петр. Ако истината е лачаде.

Дона. (пошире да отворне кхх, она бвже Бона)